

ΜΙΚΤΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ ΚΛΙΣΗΣ-ΠΟΙΝΩΝ

Έστω συναρτήσεις $f_i \in C^1(\mathbb{R}^n)$, $i = 0, \dots, m$, και $U \subset \mathbb{R}^n$ ένα **κυρτό κλειστό** σύνολο. Θέτοντας

$$W := \{x \in U \mid f_i(x) \leq 0, i = 1, \dots, l, f_i(x) = 0, i = l+1, \dots, m\},$$

θεωρούμε το ακόλουθο **πρόβλημα ελαχιστοποίησης με περιορισμό και δεσμεύσεις**

$$(1) \quad \text{Να βρεθεί } \bar{x} \in W \text{ τέτοιο ώστε } f(\bar{x}) = \min_{x \in W} f(x).$$

Ένα σημείο $x \in W$ καλείται **αποδεκτό**. Από το Θεώρημα Kuhn-Tucker-Lagrange (K-T-L), αν το \bar{x} είναι λύση του προβλήματος (1), τότε υπάρχουν πολλαπλασιαστές λ_i , όχι όλοι μηδέν, με $\lambda_i \geq 0$, $i = 0, \dots, l$, τέτοιοι ώστε

$$(2) \quad \sum_{i=0}^m \lambda_i \nabla f_i(\bar{x})(y - \bar{x}) \geq 0, \quad \text{για κάθε } y \in U,$$

$$(3) \quad \lambda_i f_i(\bar{x}) = 0, \quad i = 1, \dots, l.$$

Έστω $\gamma > 0$, $b, c \in (0, 1)$, (s_k) μία ακολουθία στο $(0, 1]$, (M_i^j) , $i = 1, \dots, l$, θετικές αύξουσες ακολουθίες που τείνουν στο $+\infty$, και (β^j) μια θετική φθίνουσα ακολουθία που τείνει στο 0. Οι **μεικτές μέθοδοι κλίσης-ποινών, προβεβλημένης κλίσης-ποινών και Frank-Wolfe-ποινών, με βέλτιστο βήμα, ή με βήμα Armijo**, είναι επαναληπτικές μέθοδοι οι οποίες βρίσκουν στο όριο σημεία \bar{x} που ικανοποιούν τις αναγκαίες συνθήκες K-T-L (2) και (3).

Ορίζουμε πρώτα τις **ποινικοποιημένες συναρτήσεις**

$$f^j(x) := f_0(x) + \frac{1}{2} \left(\sum_{i=1}^l \{M_i^j [\max(0, f_i(x))]^2\} + \sum_{i=l+1}^m \{M_i^j [f_i(x)]^2\} \right).$$

Θεωρώντας τις σύνθετες συναρτήσεις $\phi(f^j(x))$, όπου $\phi(t) = [\max(0, t)]^2 / 2$ (με $\phi'(t) = \max(0, t)$), και $[f^j(x)]^2$, υπολογίζουμε την κλίση της f^j

$$\nabla f^j(x) := \nabla f_0(x) + \sum_{i=1}^l \{M_i^j [\max(0, f_i(x))] \nabla f_i(x)\} + \sum_{i=l+1}^m \{M_i^j f_i(x) \nabla f_i(x)\}.$$

Έχουμε επίσης $f^j \in C^1(\mathbb{R}^n)$, αφού τα ∇f^j είναι συνεχή, δηλ. $\nabla f^j \in [C(\mathbb{R}^n)]^n$.

Αλγόριθμος 3

Βήμα 1. Θέτουμε $k := 0$, $j := 1$, και επιλέγουμε ένα αρχικό $x_0 \in U$.

Βήμα 2. Βρίσκουμε ένα **σημείο κατεύθυνσης** y_k (δηλ. μια **κατεύθυνση** $y_k - x_k$) με έναν από τους τρεις παρακάτω τρόπους:

(K) Μέθοδος της **Κλίσης** ($U := \mathbb{R}^n$):

Θέτουμε $y_k = x_k - \nabla f^j(x_k)$, δηλ. $y_k - x_k = -\nabla f^j(x_k)$.

(ΠK) Μέθοδος **Προβεβλημένης Κλίσης**: Βρίσκουμε $y_k \in U$ τέτοιο ώστε

$$(3) \quad \zeta_k := \nabla f^j(x_k)(y_k - x_k) + \frac{\gamma}{2} \|y_k - x_k\|_2^2 = \min_{y \in U} [\nabla f^j(x_k)(y - x_k) + \frac{\gamma}{2} \|y - x_k\|_2^2],$$

[Το y_k είναι η **προβολή** του διανύσματος $z_k := x_k - \frac{1}{\gamma} \nabla f^j(x_k)$ πάνω στο U .]

(FW) Μέθοδος **Frank-Wolfe** ($\gamma = 0$): Βρίσκουμε ένα $y_k \in U$ τέτοιο ώστε

$$(4) \quad \nabla f^j(x_k)(y_k - x_k) = \min_{y \in U} \nabla f^j(x_k)(y - x_k).$$

Και στις τρεις περιπτώσεις, θέτουμε $\delta_k := \nabla f^j(x_k)(y_k - x_k)$.

Βήμα 3. Αν $|\delta_k| \leq \beta^j$, θέτουμε $x^j := x_k$, $y^j := y_k$, $\delta^j := \delta_k$, $[\zeta^j := \zeta_k, \text{ΠΚ,}]$ $j := j+1$, και πηγαίνουμε στο Βήμα 2. Αλλιώς, πηγαίνουμε στο Βήμα 4.

Βήμα 4. Βρίσκουμε ένα **βήμα** α_k με έναν από τους δύο παρακάτω τρόπους:

(α) **Βέλτιστο Βήμα:** Βρίσκουμε ένα $\alpha_k \in [0,1]$ τέτοιο ώστε

$$f^j(x_k + \alpha_k(y_k - x_k)) - f^j(x_k) = \min_{\substack{\alpha \geq 0 \text{ (K)} \\ \alpha \in [0,1] \text{ (ΠΚ,FW)}}} [f^j(x_k + \alpha(y_k - x_k)) - f^j(x_k)].$$

(β) **Βήμα Armijo:** Αρχικά θέτουμε $\alpha := s_k$. Αν το α δεν ικανοποιεί την ανισότητα

$$f^j(x_k + \alpha(y_k - x_k)) - f^j(x_k) \leq \alpha b \delta_k,$$

θέτουμε επαναληπτικά $\alpha := c\alpha$ και επιλέγουμε για α_k το **πρώτο** α που την ικανοποιεί. Αν την ικανοποιεί, θέτουμε επαναληπτικά $\alpha := \alpha/c$ και επιλέγουμε για α_k το **τελευταίο** $\alpha \geq 0$ (K), ή $\alpha \in (0,1]$ (ΠΚ,FW), ώστε να ισχύει $x_{k+1} \in U$ στο Βήμα 5) που την ικανοποιεί.

Βήμα 5. Θέτουμε $x_{k+1} := x_k + \alpha_k(y_k - x_k)$, $k := k+1$, και πηγαίνουμε στο Βήμα 2.

Με τα x^j ορισμένα στο Βήμα 3, ορίζουμε τις **ακολουθίες πολλαπλασιαστών** $\lambda_i^j := M_i^j[\max(0, f_i(x^j))]$, $i = 1, \dots, l$, $\lambda_i^j := M_i^j f_i(x^j)$, $i = l+1, \dots, m$.

Θεώρημα 3. Υποθέτουμε ότι η f_0 (και άρα η κάθε f^j) είναι πειστική αν το U είναι μη φραγμένο, και στη μέθοδο Frank-Wolfe-ποιών ότι το U είναι φραγμένο, άρα συμπαγές. Αν οι ακολουθίες (λ_i^j) είναι φραγμένες, τότε κάθε όριο \bar{x} (αν υπάρχει, και υπάρχει αν το U είναι συμπαγές) συγκλίνουσας υπακολουθίας της ακολουθίας (x^j) που κατασκευάζεται στο Βήμα 3 είναι αποδεκτό και ικανοποιεί τις συνθήκες K-T-L (2) και (3).

Απόδειξη. Θα δείξουμε πρώτα ότι $j \rightarrow \infty$ στον Αλγόριθμο 3. Πράγματι, αν αυτό δεν ίσχυε, τότε το j θα παρέμενε σταθερό μετά από ένα πεπερασμένο αριθμό επαναλήψεων ως προς k . Από το Θεώρημα 1 ή 2, όμως, θα είχαμε τότε $\delta_k \rightarrow 0$, και από το Βήμα 3, $j \rightarrow \infty$ (αφού $\beta^j \rightarrow 0$), που είναι άτοπο. Συνεπώς, $j \rightarrow \infty$ στον Αλγόριθμο 3, και άρα $\delta^j \rightarrow 0$, και $\zeta^j \rightarrow 0$ στη μέθοδο ΠΚ, αφού $\delta^j \leq \zeta^j \leq 0$.

Έστω $(x^j)_{j \in J}$ μια υπακολουθία της (x^j) (βλ. Βήμα 3) που συγκλίνει σε κάποιο $\bar{x} \in U$. Επειδή οι ακολουθίες (λ_i^j) είναι φραγμένες (ανήκουν σε μια κλειστή μπάλα), υπάρχουν υπακολουθίες $(\lambda_i^j)_{j \in L \subset J}$ τέτοιες ώστε $\lambda_i^j \rightarrow \lambda_i$. Έχουμε τότε

$$0 = \lim_{\substack{j \rightarrow \infty \\ j \in L}} \frac{\lambda_i^j}{M_i^j} = \lim_{\substack{j \rightarrow \infty \\ j \in L}} [\max(0, f_i(x^j))] = \max(0, f_i(\bar{x})), \quad i = 1, \dots, l,$$

$$0 = \lim_{\substack{j \rightarrow \infty \\ j \in L}} \frac{\lambda_i^j}{M_i^j} = \lim_{\substack{j \rightarrow \infty \\ j \in L}} f_i(x^j) = f_i(\bar{x}), \quad i = l+1, \dots, m,$$

που δείχνουν ότι το \bar{x} είναι αποδεκτό. Από το Βήμα 2, για τυχόν $y \in U$, έχουμε

$$(K) \quad -\left\| \sum_{i=0}^m \lambda_i^j \nabla f_i(x^j) \right\|_2^2 = \delta^j,$$

$$(PK) \quad \sum_{i=0}^m \lambda_i^j \nabla f_i(x^j)(y - x^j) + \frac{1}{\gamma} \|y - x^j\|_2^2 \geq \zeta^j,$$

$$(FW) \quad \sum_{i=0}^m \lambda_i^j \nabla f_i(x^j)(y - x^j) \geq \delta^j,$$

όπου θέσαμε $\lambda_0^j := 1$, και παίρνοντας το όριο όταν $j \rightarrow \infty$, $j \in L$, βρίσκουμε

$$(K) \quad -\left\| \sum_{i=0}^m \lambda_i \nabla f_i(\bar{x}) \right\|_2^2 = 0, \quad \text{δηλ.} \quad \sum_{i=0}^m \lambda_i \nabla f_i(\bar{x}) = 0,$$

$$(PK) \quad \sum_{i=0}^m \lambda_i \nabla f_i(\bar{x})(y - \bar{x}) + \frac{1}{\gamma} \|y - \bar{x}\|_2^2 \geq 0,$$

$$(FW) \quad \sum_{i=0}^m \lambda_i \nabla f_i(\bar{x})(y - \bar{x}) \geq 0,$$

με $\lambda_0 := 1$, και αυτά ισχύουν για κάθε $y \in U$. Με επιχείρημα παρόμοιο με του Θεωρήματος 2 (με το θ), καταλήγουμε και για τη μέθοδο ΠΚ στη συνθήκη

$$\sum_{i=0}^m \lambda_i \nabla f_i(\bar{x})(y - \bar{x}) \geq 0, \quad \text{για κάθε } y \in U.$$

Από τον ορισμό των λ_i^j , έχουμε $\lambda_i^j \geq 0$, $i = 0, \dots, l$, άρα και στο όριο $\lambda_i \geq 0$, $i = 0, \dots, l$, όπου τα λ_i δεν είναι όλα 0, αφού $\lambda_0 := 1$. Τέλος, αν $f_i(\bar{x}) < 0$ για κάποιο δείκτη $i \in \{1, \dots, l\}$, τότε $f_i(x^j) < 0$ και $\lambda_i^j = 0$ για j αρκετά μεγάλο, από τον ορισμό του λ_i^j και αφού $f(x^j) \rightarrow f(\bar{x})$, και άρα στο όριο $\lambda_i = 0$, δηλ. ισχύουν οι συνθήκες εγκαρσιότητας (3).

Σχόλιο

Στην πράξη, για να εξασφαλίσουμε ότι οι ακολουθίες (λ_i^j) παραμένουν φραγμένες, καλό είναι να διαλέγουμε ακολουθίες (M_i^j) που συγκλίνουν σχετικά *αργά* στο $+\infty$ και μια ακολουθία (β^j) που συγκλίνει σχετικά *γρήγορα* στο 0 (αυτό δικαιολογείται και από την καθαρή μέθοδο ποινών).